

si forte alia ratio reddat de spūscō bis dato:
Job. 20. eundē spūscm̄ datū: cū insufflasset iesus: d̄ q̄
Mat. 28 mox ait. **Ite** baptisate gētes i noīe patris ⁊ fili
 ⁊ spūsc̄ti: vbi maxime cōmendat̄ hec trini
 tas ambigere nō debem⁹. **Ipe** ē igit̄ qui d̄ ce
 lo etiā datus est die pētecostes. i. post dies de
 cē postq̄ dñs ascendit in celū. **Quō** ergo de⁹
 non est q̄ dat spūscm̄. **Immo** q̄rus de⁹ est q̄
 dat deū. **Neq̄** em̄ aliq̄s disciploꝝ ei⁹ dedit spi
 ritūscm̄. **Dabāt** q̄ppe vt veniret i eos q̄bus
Act. 8. manū imponebāt: nō ip̄i eum dabāt. **Quē** mo
Ibidem. rē in suis p̄positis etiā nūc seruat ecclia. **Deni**
 q̄ ⁊ simon magus offerēs apl̄is pecuniā non
 ait: date ⁊ mihi hanc p̄tatem vt dem spūscm̄
Ibidem. sed cuiq̄q̄ inq̄t imposuero manū accipiat spi
 ritūscm̄. **Quia** neq̄ scriptura sup̄ dixerat: vi
 dens aut̄ simon q̄ apl̄i darent spūscm̄: s̄ dixē
 rat: videns aut̄ q̄ p̄ impositōz manū apl̄oꝝ
 dare spūsc̄tū. **Propter** hoc ⁊ dñs ip̄e iesus
 spūscm̄: nō solū dedit vt deus: sed etiā acci
 pit vt hō: propterea dicit̄ est plen⁹ gratia. **Et**
 manifest⁹ de illo scriptū est in actibus aploꝝ
Ibidem. 10 **Quā** vnxit eū de⁹ spūscō. **Non** vtiq̄ oleo visi
 bili: sed dono gr̄e: q̄d visibili significat̄ vnguē
Mat. 3 to q̄ baptisatos vngit ecclia. **Ne** sane tūc vn
 ctus est x̄ps spūscō: q̄n sup̄ eum baptisatū ve
 lut colūba d̄scēdit. **Tunc** em̄ corp⁹ suū. i. ecclī
 am suā p̄figurare dignat⁹ est: i. q̄ p̄cipue bap
 tisi accipiūt spūscm̄. **Sed** ista mystica ⁊ inui
 sibili vnctōe tūc intelligēdus ē vnct⁹: q̄n ver
Job. 1. bū dei caro factū ē. i. q̄n humana natura sine
 vllis p̄cedentib⁹ bonoꝝ operū meritis dei x̄
 b̄s est in vtero virginis copulata: ita vt cū il
 lo fieret vna p̄sona: ob hoc em̄ p̄temur natū
 de spūscō: ⁊ virgine maria. **Absurdissimuz** ē
 em̄ vt credam⁹ eum cū iaz triginta esset āno
 rum (eius em̄ etatis a **Ioanne** baptisat⁹ est)
 accepisse spūscm̄: sed venisse illū ad bap
 tisma: sicut sine vllō omnino pctō. ita nō sine spi
 ritūscō. **Si** em̄ de famulo eius ⁊ p̄cursoꝝ ip̄o
Luce. 1. **Ioanne** scriptū est. **Spūscō** replebit̄ iam in
 de ab vtero matris sue: q̄m q̄uis seminat⁹ a
 patre: tū spiritūscm̄ in vtero format⁹ accipit
 quid de hoīe x̄po intelligendū est vel creden
 dū cui⁹ carnis ip̄a cōceptio nō carnal̄ s̄ spirita
Act. 2. lis fuit. **In** eo etiā q̄ de illo scriptū ē: q̄ acce
 perit a patre p̄missione ⁊ spūsc̄ti ⁊ effuderit:
 vtraq̄ natura mōstrata est: ⁊ hūana. s̄ ⁊ diuina
 accepit q̄ppe vt hō: effudit vt de⁹. **Nos** aut̄ ac
 cipe q̄dē hoc donū possumus pro modulo no
 stro: effundere aut̄ sup̄ alios non vtiq̄ possu
 mus: s̄ vt hoc fiat: deum super eos a quo h̄ id
 efficiē inuocamus. **Nunquid** ergo possumus
 querere: vtrum iam p̄cesserat de patre spiri

tus sanctus quando natus est filius: an nō dā
 p̄cesserat: ⁊ illo nato de vtroq̄ processit vbi
 nulla sunt tempa: sicut potuim⁹ querere vbi
 inuenimus tempa: voluntatem prius de hūa
 na mente p̄cedere: vt querat̄ q̄ inuentū pro
 les voce: qua iam parta seu genita volūtas
 illa pficiē: eo sine requiescēs: vt qui fuerat ap
 petitus querētis sit amor: fructis: q̄ iā de vtro
 q̄. i. de gignente mente: ⁊ de genita notione
 tanq̄ de parente a c. ple. p̄cedat. **Non** possūt
 p̄sus ista ibi queri vbi nihil ex tempe inchoa
 tur: vt cōsequenti perficiatur in tempe. **Qua**
 propter qui pōt̄ itelligere sine tpe generatio
 nem filij de p̄re: intelligat sine tpe p̄cessionez
 spūsc̄ti de vtroq̄. **Et** q̄ pōt̄ itelligere i eo q̄d
 ait fili⁹: sicut habet pater vitā in semetip̄o: nō
 sine vita existēti iā filio vitā dedisse. s̄ ita eū si
 ne tpe genuisse: vt vitā quā pater filio gignē
 do dedit: coeterna sit vite patris q̄ dedit. intel
 ligat: sicut habet pater in semetip̄o. vt d̄ illo
 p̄cedat spūsc̄tū: sic dedisse filio vt de illo p̄
 cedat spūsc̄tū ⁊ vtrūq̄ sine tpe. atq̄ ita dictū **Job. 15.**
 spūsc̄tū d̄ p̄re p̄cedere: vt itelligat. q̄ etiā p̄
 cedit d̄ filio: de p̄re esse ⁊ filio. **Si** em̄ q̄cquid
 habet de patre habet filius: de patre h̄z vtiq̄
 vt de illo p̄cedat spūsc̄tū: s̄ nulla ibi tempa
 cogitent̄ que habent prius ⁊ posterius: q̄ om
 nino nulla ibi sunt. **Quō** ergo nō absurdissi
 me fili⁹ diceret̄ amboꝝ. cum sicut filio p̄stat ef
 sentia sine initio temporis: sine vlla mutabili
 tate nature de p̄re generatio: ita spūscō p̄
 stet essentia sine initio t̄pis: sine vlla mutabili
 tate nature de vtroq̄ p̄cessio. **Idco** em̄ cum
 spūscm̄ genitū nō dicam⁹: dicere tū non au
 demus ingenitū: ne in h̄ vocabulo vel duos
 patres in illa trinitate: vel duos q̄ non sunt d̄
 alio: ideo solus appellat̄ ingenitus. **Non** q̄dē
 in scripturis: sed in cōsuetudine disputantiuz
 ⁊ de re tanta sermonē qualē valuerint p̄ferē
 tiū. **Filius** aut̄ de patre natus est. ⁊ spūsc̄tū
 de patre principaliter: ⁊ ip̄o sine vllō t̄pis inf
 uallo dante: cōmuniter de vtroq̄ p̄cedit. **Di**
 ceret̄ aut̄ filius patris ⁊ filij: si quod abhorret
 ab oīm sanozum sensibus eum ambo genuis
 sent. **Non** igitur ab vtroq̄ est genitus: sed p̄
 cedit ab vtroq̄ amboꝝ spiritus.
Quid quodam tempore ad ip̄m disputa
 tum sit de differentia generationis ⁊ p̄cessio
 nis spiritus sancti. **Caplm. XXVII.**
Et q̄ in illa coeterna ⁊ equali ⁊ in
 v corporali ⁊ ineffabiliter immutabi
 li atq̄ inseparabili trinitate: difficulti
 mum est generationem a p̄cessioē distingue

re: sufficiat interim eis q̄ extendi non valent in ampli^o id qd̄ de hac re in sermone quodā p̄ ferendo ad aures p̄li xp̄iani dixim^o: dictūq; p̄scriptim^o. Inter cetera em̄ cum p̄ scripturā r̄ū sanctarū testimonia docuissim: de vtroq; p̄ cedere sp̄m̄ sc̄m̄. Si ḡ i quā r̄ d̄ patre r̄ de filio

Job. 15. p̄cedit sp̄m̄ sc̄m̄: cur fili^o dixit: de p̄re p̄cedit cur putas nisi quēadmodū solet ad eū referre r̄ qd̄ ip̄ius est de quo r̄ ip̄e est: **Uñ** r̄ illud ē qd̄

Ibidē 3. 7. ait. **Haec** doctrina nō est mea: sed eius q̄ me misit. Si ḡ hic intelligit ei^o doctrina quā tū dixit nō suam sed patris q̄tomagis illic itel- ligendus est: r̄ de ip̄o p̄cedere sp̄m̄ sc̄m̄: vbi sic ait. De patre p̄cedit: vt nō diceret de me nō p̄cedit: **A** quo aut̄ h̄z fili^o vt sit de^o (Est em̄ de deo deus): ab illo habet vtiq; vt de illo eti- am p̄cedat sp̄m̄ sc̄m̄: ac p̄ hoc etiā sp̄m̄ sc̄m̄ vt etiā de illo p̄cedat sic p̄cedit d̄ p̄re: ab ip̄o habet p̄re. **Hic** vtrūq; etiā illud intelligit q̄tū a talibus quales nos sum^o intelligi p̄t: cur n̄ dicat̄ natus esse: sed poti^o p̄cedere sp̄m̄ sc̄m̄: qm̄ si r̄ ip̄e fili^o diceret: amboꝝ vtiq; fili^o dice- ret: qd̄ absurdissimū est: **Fili^o** quippe nullus ē duorū: nisi patris r̄ matris. **Ab** sit aut̄ vt inter deū patrē: r̄ deū filiū aliqd̄ tale suspicemur: qz nec filius hoīs simul ex matre r̄ p̄re p̄cedit: s; cum in matrē p̄cedit ex p̄re: non tunc p̄cedit ex m̄re: r̄ cum in hāc lucē p̄cedit ex matre: nō tunc p̄cedit ex p̄re. **Sp̄s** aut̄ sc̄m̄ nō de p̄re p̄cedit in filiū: r̄ de filio p̄cedit ad scrificandā creaturā: s; simul de vtroq; p̄cedit q̄uis hoc fi- lio pater dederit: vt quēadmodū de se ita de illo q̄ procedat. **Neq;** em̄ possum^o dicere q̄ n̄ sit vita sp̄m̄ sc̄m̄: cū vita pater: vita sit fili^o: ac p̄ hoc sicut pater cū habeat vitā in semetipso: dedit r̄ filio vitā habere in semetipso: sic ei de- dit vitā p̄cedere de illo: sicut p̄cedit r̄ de ip̄o. **Hec** de illo sermone in hunc libꝝ trāstuli: s; si de libus non infidelib^o loquēs. **Uex** si ad hāc imaginē p̄uēdā: r̄ ad vidēda ista q̄ vera sint q̄ in eoz̄ mente sunt: nec tria sic sunt vt tres p̄ sone sint: sed oīa tria hoīs sunt q̄ vna p̄sona ē minus idonei sunt: cur nō de illa sūma trinita- te que deus est credūt poti^o qd̄ in sacris lit- teris inuenit̄: q̄ possunt liquidissimā reddi si bi rationē: que ab humana mēte tarda s; in- firma q; non capiūt. **Et** certe cū incōculse cre- diderint scripturis sc̄is tanq; veracissimis te- stibus agant orando r̄ querēdo r̄ bñ viuendo vt intelligāt: id ē vt q̄tū videri p̄t videatur mente qd̄ tenēt fide. **Quis** hoc p̄hibeat: imo vero ad hoc quis nō hortet^o? **Si** aut̄ p̄pterea negandū purāt ista esse: qz ea non valēt cecis mentibus cernere: debēt r̄ illi q̄ ex natiuitate

sua cecisunt: esse solē negare. **Lux** ergo lucet in tenebris. **Q** si eā tenebre nō cōprehendūt illuminent̄ dei dono prius vt sint fideles: r̄ in- cipiāt esse lux in cōpatione infidelū. **Ac** p̄ hoc p̄missio fundamēto edificent̄ ad vidēda q̄ cre- dūt: r̄ aliqñ possint videre. **Sunt** em̄ q̄ ita cre- dunt: vt videri iā oīno non possint. **Non** em̄ xp̄s iterū in cruce videndus ē. **Sed** nisi h̄z cre- dat̄ qd̄ ita factū atq; visum est: vt futurū atq; videndū iam non speret: non puenit̄ ad xp̄m qualis sine fine videndus ē. **Quātū** vero attri- net ad illā sūmā: ineffabilē incorpalē: immuta- bilēq; naturā p̄ intelligentiā vt cūq; cernēda; nusq; se meli^o regēte dūtaxat fidei regula aci- es humane mentis exercet: q̄ in eo q̄ ip̄e hō i sua natura melius ceteris aīalib^o: melius eti- am ceteris aīe sue partib^o habet qd̄ ē ip̄a mēs. **Cui** quidā rerum inuisibiliū tribut^o est visus: r̄ cui tanq; in loco superiore atq; interiore hono- rabiliter p̄sidente: iudicanda c̄ia nunciāt eti- am corporis sensus: r̄ qua nō est superior cui subdita regenda est nisi deus. **Verum** inter hec que multa iam dixi: r̄ nihil illi^o summe tri- nitatis ineffabilitate dignū me dixisse audeo profiteri: sed confiteri poti^o mirificatam sciē- tiam eius ex me inualuisse: nec posse me ad il- lam. **S** tu aīa mea: vbi te eē sentis: vbi iaces vbi stas: donec ab eo qui propitius factus est oibus iniquitatibus tuis sanent̄ osses lāguo- res tui. **Ignoscis** te certe in illo esse stabulo: quo samaritanus ille p̄duxit euz̄ quē reperit a multis latronibus inflicis vulneribus semi- uiuū. **Et** tū multa vera vidisti: nō his oculis q̄ bus vidēt̄ corpora colorata: sed eis p̄ quib^o orabat qui dicebat. **Oculi** mei videāt equita- tem. **Mempe** ergo multa vera vidisti: ea q̄ dis- creuisti ab hac luce qua tibi ea lucente vidisti attolle oculos in ip̄am lucem: r̄ eos in eam si- ge si potes. **Sic** em̄ videbis quid distet natiui- tas verbi dei a processione doni dei: propter quod filius vnigenitus non de patre genitus (alioquin frater eius esset) sed procedere dixit spiritum sanctum. **Unde** cum sit commu- nio quedam consubstantialis patris r̄ filij am- borum spiritus: non amboꝝ quod absit di- ctus est filius. **Sed** ad hoc dilucide perspicue q; cernendum: non potes ibi acie; figere: scio quia non potes. **Verum** dico: mihi dico: quid non possum scio. **Ipsa** tamen tibi ostendit in te tria illa: in quibus te summe ip̄ius q̄ fixis oculis contemplari nondum vales: imaginē trinitatis agnoscas. **Ipsa** ostendit tibi verbū verum esse in te: quando de sciētia tua gigni- tur: id est quando quod scim^o dicimus: q̄uis

Job. 1.

Ps. 138.

Ibidē. 702.

Luci. 10.

Ps. 16.

Job. 15.

nullius gentis lingua significantem vocem: vel pferam: vel cogitem: sed ex illo qd no- uimus cogitatio nra fo: mef: fitq; in acie cogi- tantis imago similitima cogitatiois eius quaz memoria p̄inebat ista duo scz velut parentez ac plem tertia volūtatē siue dilectōe iungen- te. Quā quidē voluntatē de cogitatioē pce- dere: nemo em̄ vult q̄ oīno qd v̄l quale sit ne- scit: non tñ esse cogitationis imaginē: et ideo quā dā in hac re intelligibili natiuitatis et p- cessionis insinuari distantia: qm̄ nō hoc est co- gitatione p̄spicere qd appetere: vel etiā p̄fui voluntate: cernat discernatq; qui p̄ōr. Potui- sti et tu: q̄uis non poteris: neq; possis expli- care sufficienti eloquio: qd inter nubila simili- tudinū corpaliū: que cogitationib; humanis occurfare nō desinunt vix vidisti. Sed illa lux que nō est qd tu: et hoc tibi ostendit aliud esse illas incorpeas similitudines cor: porū: et aliud esse verū: qd eis reprobatis intelligentia con- tuemur: hec et alia similiter certa oculis tuis interiorib; lux illa monstrauit. Que igit̄ cau- sa est cur acie fixa ipam videre nō possis: nisi vtiq; infirmitas. Et qd tibi eā fecit nisi iniqui- tas. Quis ergo sanat oēs languores tuos: ni- si qui ppitius sit oibus iniquitatibus tuis. Li- brū itaq; istū iam tantē aliqui p̄cationē me- llus q̄ disputatione concludam.

Domine deus noster: credimus in te pa- trem: et filiū: et sp̄s̄ sc̄m̄. Neq; em̄ diceret

Mat. 28 veritas. **Te** baptisate oēs gentes in noīe pa- tris et filij et sp̄s̄ sc̄i: nisi trinitas esses. **Hec** ba- ptisari nos iuberes dñe deus in eius nomine qui nō est dñs deus: neq; diceret̄ voce diuina

Deut. 6 Audi israel: dñs deus tu; deus vn; est: nisi tri- nitas ita esses vt vnus dñs de; esses: **Et** si tu deus pater ipse esses: et filius verbum tuum ihs christus ipse esses et donum vestrum sp̄s̄ sc̄m̄ sanctus: non legeremus in litteris veritatis.

Gal. 4 Misit deus filium suum: nec tu vnigenite di- ceres de sp̄s̄ sc̄o.

Job. 4 Quem mitter pater i nomine meo: et quem ego mittam vobis a pa- tre.

Job. 5 Ad hanc regulam fidei dirigēs intentio- nem meam quantū potui: quantum me pos- se fecisti: quesui te et desideravi intellectu vi- dere quod credidi: et multū disputavi et labo- rauī. Dñe deus meus: vna spes mea. exaudi mē ne fatigatus nolim te querere: sed quera; faciem tuam semper ardentē.

Ps. 104 Tu da querē di vires qui inuenire te fecisti: et magis magis q; inueniendi te spem dedisti. **Lozam** te est fir- mitas et infirmitas mea. **Illā** serua: istaz sana. **Lozam** te est scientia: et ignorantia mea. **Ubi** mihi aperuisti: suscipe intransē. **Ubi** clausi

sti: aperi pulsanti. **Deminerim** tui: intelligā te: diligam te. **Fuge** in me ista: donec me re- formes ad integrum. **Scio** scriptum esse. **In** multiloquio non effugietur peccatum. **Sed** **Pro. 10. 10.** vtinam predicando verbum tuum: et laudan- do te tantummodo loquerer: non soluz fuge- rem peccatum: sed meritum bonum acquire- rem: qui inlibet multum sic loquerer. **Neq;** enim homo de te beatus: peccatum precipe- ret germano in fide filio suo: cui scripsit di- cens? **Medica** verbum: insta opportune: im- portune. **Numquid** dicendum est istum non multum locutum: q̄ nō solum opportune: ve- rūtiam importune verbum tuū dise nō tace- bat. **Sed** ideo nō erat multū: quia tñ erat ne- cessarium. **Libera** me deus a multiloquio qd patior intus in anima mea misera in conspe- ctu tuo: et confugientem ad misericordiam tu- am. **Non** em̄ cogitationibus taceo: etiam ta- cens vocibus. **Et** si quidem non cogitarē nisi quod placeret tibi: nō vtiq; rogare; vt me ab hoc multiloquio liberares. **Sz** multe sunt co- gitationes mee: tales quales nosti: cogitatio- nes hominū quoniam vane sunt. **Dona** mihi nō eis consentire: et si quando me delectant: eas nihilominus improbare: nec in eis velut dormitando immorari. **Nec** intantū valeant apud me: vt aliquid in opa mea procedat ex illis: sed ab eis mea saltem sit tuta sententia: tuta conscientia te tuente. **Sapiens** quidam cum de te loqueretur in libro suo qui ecclesia- sticus proprio nomine iā vocatur. **Multa** in- quit dicimus et nō puenimus: et consummatio sermonum vniuersa est ipse. **Num** ergo pue- nerimus ad te: cessabunt multa ista que dici- mus: et non peruenimus: et manebis vn; om- nia in omnibus: et sine fine dicemus: vnū lau- dantes te in vnum: et in te facti etiam nos vnū. **Domine** deus vnus: deus trinitas: que cunq; dixi in his libris de tuo agnoscant et tui. **Si** q̄ de meo: et tu ignosce et tui. Amen.

Pro. 10. 10.

Thi. 4.

Ps. 93.

Ecc. 4. 3.

1. Cor. 15.

Aurelij Augustini de trini- tate liber explicitus est An- no dñi. M. cccc. lxxxiiij

n 3

